

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Ingyenes jogvédelem.

Ingyenes ügyvédi állások szervezése már évtizedek óta fontos pontját képezi a szociális munkaprogramnak. A közéletben gyakran van arra példa, hogy valaki sérelmet szenvedett s mégis eláll attól a szándékától, hogy jogorvoslattal éljen a sérelem elkövetője ellen. Inkább viseli a kárt, sem hogy egy bonyolult, nagy költségekkel járó és esetleg kétes kimenetelű perbe bocsátkozzék. Az ingyenes jogvédő intézmény lenne hivatva megszüntetni e visszas és a forgalom biztonságára kétségkívül hátrányos állapotokat. Célja az, hogy a szegényebb néposztályoknak módot nyújtson arra, hogy a maguk igazát könnyebben megvédhessék s hogy azok, akik az ügyvédi honoráriumok költségeit elviselni nem képesek, ingyenes jogvédelemben részesüljenek.

Az európai kultur államok között Németország volt az, mely ez intézmény létesítését úgy társadalmi, mint szövet-

kezeti alapon keresztül vitte s azt sikerült annyira fejlesztenie, hogy — belátva szociológiai jelentőségét — ma már alig van állama a birodalomnak, melyben jogvédők ne működneek.

Főleg a különböző munkás-szövetkezetek karolták fel az eszmét, amely — bár jó ideje felvetődött már — kivitelre csak 1883-ban került, amikor a rajnai munkásegylet szervezte az első ügyvédi állást a köznép, illetőleg saját tagjai peres ügyeinek vezetésére.

Hasonlóan organizált jogvédő intézmények vannak a trieri, sléziai, hesszeni, nasszauai és a badeni munkás szövetkezetekben is. Részben csekély összegért, részben pedig ingyen látják el a tagok peres ügyeit, főleg akkor, ha a mezőgazdasági érdekek megvédéséről van szó.

Jogvédelmi intézményt szervezett a 13 Raiffeisen szövetkezet is, hét közülük teljesen ingyenes.

A szövetkezetek mintájára idővel a mezőgazdasági kamarák is kezdtek jog-

védőket alkalmazni. Így Brandenburgban Sziléziában, Kelet és Nyugatporoszországban, Schleswig-Holsteinban, Szászországban és Wiesbadenban. Bajorországban 1900 óta úgy a gazdakörök, mint a mezőgazdasági tanács állított fel jogvédő hivatalokat, összesen ötöt. A westfalai kamara nem tart külön jogvédőket, hanem az általa kiadott lapban válaszol a hozzáintézett kérdésekre. Württembergben pedig a királyi mezőgazdasági központ 72000 példányban megjelenő hetilapjában látja utasításokkal az érdeklődőket. De a jogvédelem nem mindenütt ingyenes. Így például a sziléziai mezőgazdasági kamara szóbeli tanácsért 40 fillért, írásbeli tanácsért 1 korona 20 fillér díjat szed, sőt a szászországi 1-6 koronát is.

Stettin városában 1906 óta a betegség, baleset és a munkaképtelenségi biztosítási ügyekben maga a hatóság szolgál tanáccsal, de minden kezesség nélkül. Hat hónapi fenállás után 3189 személy

TÁRCA.

Aristomban.

Irta: Szász József.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Elcsendesült minden a kaszárnyában.

Kilenc óra elmúlt, elfújták a takarodót. Valahány trombitás volt az ezredben: mind fujta, valahány dobos volt: mind verte.

Erről tudják meg a városban, hogy főhadnagy ur Kaszovics kaszárnya-inspekciót tart. Csak ő szokta az ezred valamennyi trombitásával, valamennyi dobosával a takarodót fuvatni, veretni.

Az esti takarodó után egyszerre kialusznak a legénységi szobákban a petróleum lámpák. Kommandószóra fujják el a szobainspekciók. Mert a lámpagyújtás, lámpaelfújás és tisztítás: a szobaordinánc kötelessége, ő felel érte, ha két perccel később alszik ki kilenc óra után és ő lakol érte, ha kapitány ur Komorovcsák egy mákszemnyi füstöt felfedez az üvegén.

Sok minden okosságot és bolondságot lehet elkövetni kommandószóra, de aludni mégse lehet. Hiába parancsol pont kilenc órára álmodni a szemekre a reglama: az álomnak csak nem tud parancsolni.

Szombat este van, holnap vasárnap reggel, nincs se kirukkolás, se reggeli testgyakorlat. A rendesnél másfél órával lehet többet aludni s tán ez az oka, hogy nem álmosak a legények. Nyugtalanul hánykolódnak az ágyakban, nem tudnak aludni. Tanulni nincs kedvük. A tiszt urak neveit már úgy, a hogy megtanulták, németül is tudnak már jól-rosszul, ki húszig, ki harmincig olvasni. Mit csinálnak hát most az éjjeli sötétben?

Ilyenkor mesét hallgat a katona.

Egy mesél, a többi pedig áhitattal hallgatja.

A mesemondó, vagy a hogyan ők mondják: az istóriás, káplár ur Greguss a századnál. Becsületes asztalos legény otthon, és a jó Isten a megmondhatója, hol szedett magába annyi teméntelen sok mesét. Most a harmadik esztendejét szolgálja, és ez idő alatt elmondott

már vagy ötszáz mesét, de még mindig tud újakat. Most is a káplár ur kezd mesélni.

Bendeguz magyar vezér fiáról, a daliás Elemérről, aki hirt nevet szerezni indult el atyja udvarából. Útközben találkozott Arimánnal, a lelketlen zöld vitézzel s Ogluval, a kegyetlen vörös vitézzel. Rettegett erős bajnok mind a kettő. A vitéz Elemér viadalra kél velük. Délben kezdődött a harc s még késő éjjel is csatogtak, villámlottak a kardok. A környék lakosai, a harcoló vitézek köré gyülekeztek s térdelve imádkoztak, a magyar vitéz diadaláért. Isten meghalgatta imájukat, mert Elemér előbb Arimánt győzte le, aztán Oglunt tette harcképtelenné.

A legények áhitattal hallgatják az istóriást. Káplár ur Greguss azért mégis többször megszakítja a mesét, s elkiáltja magát:

— Csont!

A katonák korusban válaszolnak rá:

— Hus!

Ez arra való, hogy a mesemondó lássa, figyelemmel hallgatják-e szavait. Ezért kiáltja,

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testerőt, meggyógyítja a köhögést, vándorot, éjjeli izmádat.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svjc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerüzletekben. — Ára üvegenként 4.— koron.

vette a segítyt igénybe és pedig 1971 szóbeli, 99 írásbeli tanácsot kért, 1125 esetről pedig jegyzőkönyvet vettek fel. A segítséget kérők között sok munkaadó is szerepelt, kiknek ügyeit szintén elintézték.

Az eddig felsoroltaknak elütő szervezete van a jogvédelemnek a rhein-preusseni mezőgazdasági egyesületben. Ez az egyesület ugyanis mind a 66 vidéki fiokjában jogvédelmi bizottságot nevezett ki, melynek tagjai: az igazgató, egy ügyvéd, és egy mezőgazda. A bizottság az egyes falvakba bizalmi férfiakat küld ki, s a parasztok ezekhez fordulhatnak kérdéseikkel és panaszaiikkal. Ez a mód azért előnyös, mert így helyben és élőszóval adhadhatja elő kérését az is, aki írni sem tud.

Végül érdekes berendezést léptetett életbe a weimari mezőgazdasági és az oldenburgi munkásszövetkezet. Mind a kettő 1902-ben békebiróságokat állított fel a peres ügyeknek lehetőleg békés uton való kiegyenlítésére. Élükön békebirák állanak, akik többnyire nem jogvégzett férfiak, hanem csak idősebb, tapasztalt egyének. Működésük már több ízben sikerrel járt, mert közbenjárásukkal nem egy pert vált elkerülhetővé.

A kritika hajdan és most.

Tudományos életünknek két igen nagy baja van. Első nevű elszigeteltségünk, mely miatt csak kivételesen léphetünk munkáinkkal a nagyvilág elé és csak nehezen vegyülhetünk abba az élénk szellemi mozgalomba, melyet az európai és amerikai nemzetek válllvetve és karöltve kifejtének. A másik a kritika hiá-

nya, mely még itt e hazában is elszigetel minden egyes kutatót, aki rendesen buzdítás, ösztönzés, helyreigazítás nélkül halad útján, esetleg téves irányban, esetleg egy téves cél felé. Egyes szakfolyóirataink talán hoznak egyszer-másszor, többé-kevésbé a nyilvánosság kizárásával, alapos bírálatokat, de ezek is csak találomra, következetesség és rendszer nélkül; a művelt közönség csak akkor értesül tudományos törekvéseinkről, ha a lelkes pajtásosság lármás hűhóval megüti a nagydobot, vagy a még lelkesebb gyűlölség az erkölcsi megbotránkozás köpenyében vádol, fenyeget és denunciál. Hogy a napi sajtó legújabbban még a szépirodalom remekeiről is legtöbbször csupán a kiadó vagy szerzők gyártotta reklámokkal kedveskedik olvasóinak, még pedig nem a hirdetések között, hanem a lap rendes rovataiban, ez oly demoralisacio, melyet a közönség már kezd átérteni és teljes érdeme szerint honorálni, t. i. nem ad reá semmit.

A kritikának jelen állapotát nem véletlenül érintem: alkalmoszerűvé teszi egy félszázados megemlékezés is. Ötven évvel ezelőtt, 1858. évi március 3-án halt meg Bajza József, aki mint kritikus szerzett legtöbb érdemet és éppen kritikai működésével biztosított magának maradandó, kimagasló helyet irodalmunk történetében és az utókor kegyeletében. Bajza nem volt nagy kritikus, de igenis jó és hasznos kritikus. Fő érdeme, hogy mindig komoly dolognak vette az irodalmat, a színházat, a költészetet, melyekben a nemzeti közművelődés pontos forrásait és döntő tényeit ismerte föl. Innen magatartásának méltósága, erkölcsi súlya, férfias erélye. Látóköre, műveltsége, tanultsága korának viszonyaihoz képest igen nagy, de gyöngéje, hogy mindenben és mindenre kész mértéke van, mely néha csak erőszakosan volt alhalmazható és ilyenkor nem a mérté-

ken tágit, hanem az áldozaton tesz erőszakot. De rokon- vagy ellenszenv tudatosan ritkán befolyásolja ítéletét, melyben mindig magas álláspontra igyekszik emelkedni.

Főleg a polemiának volt mestere és ebben nem ismert apróságot, hanem komolyan vette a vita lényegtelen vagy mellékes elemeit is. Sok tollharcot vívott végig és mindig győzelmet aratott; nemcsak ezért, mert tiszta fejű, világos eszű, ügyes tollú vitázó volt, de főleg azért, ami ezen jelességeiből önként következik, mert mindig igaza volt. Ennyiben hasonlít Lessinghez, de csakis ennyiben. Egyébként kegyeletlenség őt az ujkor legnagyobb kritikusa mellé állítani, aki jóval több volt, mint csak kritikus és még jelentéktelenebb bírátaiban is fontos elvi és elméleti kérdéseket tisztázott vagy eldöntött. De van Bajzának egy nagy jelessége, melyben Lessinget felülmúlja: nemzeti lelkesedés vezérelte minden lépését, a hazai kultúra ügyét ismerte fel az irodalomnak minden termékében, a színház minden kísérletében, és minden egyes esetben a nemzeti művelődés érdeke és szempontja erősen befolyásolta, néha nem egészen helyesen is, magatartását és ítéletét. Bajza nem nagy ember, nem nagy író; azért művei elavultak, amint elavultak bírátainak objectumai és heves polemiáinak vitás kérdései.

De korában missiót teljesített; lelkiismeretes, komoly, hasznos munkát végzett. Nem utolsó érdeme, főleg irodalmunk korabeli viszonyainál fogva, hogy a tudás fölényét mindenkor és mindenivel szemben emelt föl és büszke önérettel hirdette; hogy tekintélyt nem ismert: sem Kisfaludy Károlyt, bármennyire szerette, sem Kaziczy Ferencet, bármennyire tisztelte, nem fogadta el ilyenekül; hogy erősen vallotta meggyőződését legjobb barátjaival szemben

hogya: csont, s ezért válaszolnak rá, hogya: hus. Miért így, ennek okát ők maguk sem tudják adni. A melyik nem válaszol, azt bizonyosan elnyomta a buzgóság. Hogy ez a szerencsétlen sem alszik el többet mesemondás közben, az egészen bizonyos. Az összehajtott köpenyeggel ébresztik fel, vagy pedig csillagot rugatnak vele.

A mese jó altató szer. Jól alszik utána a katona is.

Pár perc alatt mély álomban van az egész század és ezerféle horkolása kihallatszik a folyosóra, a hol az inspekciós altiszt unalmába azt találgatja, melyik kinek a horkolása. Olykor kihallatszik egy-egy ijedt kiáltás is:

— Hus!

Aki kiáltotta, az felriadt álmából s hirtelenben azt gondolta, hogy mese közben aludt el.

Vasárnap reggel tisztán, ragyogóan kapitány ur Komorovcsák elé áll a fél század. Kimaradási engedélyt kér a kapitány urtól, ki éjfélig, ki éjfél utánig. Hajnalig egy se kér, mert jól tudja, hogy akkor engedély helyett áristomot kap a kapitány urtól. Komorovcsák mindeniket megkérdezi:

— Van-e szeretőd?

Ha a katona azt válaszolja, hogy nincsen, nem kap engedélyt a kimaradásra, csak éjjeli tizenegy óráig. Múlatásra, körösmárózásra elég ennyi idő is. Ha pedig azt válaszolja, hogy igenis van szeretője, akkor se kap tovább en-

gedélyt, tizenegy óránál. A kapitány urnak az az elve, hogy még éjfél előtt lefeküdjön a katonára, különben másnap rosszul végzi a gyakorlatokat. Ezért kell tizenegy órára minden emberének a kaszárnyában lenni.

Mielőtt a rapport szétoszlaná, a kapitány ur teljes komolysággal megintti őket, hogy a városban tisztességesen, katonákhoz méltóan viselkedjenek. A korcsmában ne verekedjenek, vagy, ha már verekesznek, jól vigyázzanak, hogy ki ne kapjanak. Megverve vissza ne térjen századához egyse, mert ezt ő saját két kezével üti agyon.

A legények szót fogadnak a kapitány urnak. Nem abban, hogy nem verekszenek, hanem abban, hogy nem hagyják magukat megverni. Ha félliter bort felöntött, senkitől sem ijed meg a magyar katona. Ne is menjen ilyenkor a korcsma tájkára se horvát, se muszka, ha már oda megy, meghuzza magát, mert megmutatják a magyar legények, ki a legény a csárdában. Hiába keresi másnap polgári hatósági rendőrség, ki volt a korcsmai virtuskodó. No hiszen jó helyen keresi! Ha ítélet napig mindig keresi, mégse találja meg. Mert az egész század megeészükzik, hogy pontban kilenc órakor mindenki otthon volt. Örmester ur Solyom pedig még le is vezeti az egész századot az udvarra, keressék ki, mutassák meg, melyik volt hát a korcsmai vitéz? Ezt ugyan meg nem találja senki.

Örmester ur Solyom maga gondoskodott róla, hogy meg ne találják. Loküldötte a század konyhájába, segítsen krumplit hámozni a szakácsoknak.

Fél-e a büntetéstől a katona?

Ez attól függ, milyen a büntetés.

Az öreg katona azt tartja, hogy akkor pihen ki magát legjobban, mikor áristomba van. És éppen azért cseppet se bánna, ha hét napból hat napot ottan kellene tölteni. Csak vasárnap engedjék ki, hétfőre beül újra szivesen.

És nagy igaza van az öreg katonának. A míg áristombában van, nem rukkol, gyakrlatokat nem végez s vizitre se áll. Enni-inni kap, könnyen segít rajta, hogy ne éhezzen, ne szomjazzon. Jó az isten, jót ad; segítenek rajta a cimborák. Bcesempésznek annyi ételt, italt, hogy akár az áristomos várta is jóllakhat belőle. Hogy ne unja magát, olvasmányt lopnak be, hogy élvezete is legyen; pipát, dohányt is csempésznek be hozzá.

Mielőtt áristomba viszik a katonát, örmester ur Solyom gondosan megvizsgálja. Mert pénzt, pipát, dohányt, kenyeret vagy más efféle dolgot nem szabad magánál tartogatnia. Kést, tüst, gyufát, pipaszurkálót s más ilyen szerszámot mind elszedte tőle, nehogy kárt tehessen magába. Elszedi még a nadrágszíját is nehogy olyasféle bolondság jusson eszébe, hogy fölkösse magát az áristom ajtajának sarkára.

(Folytatása következik.)

és kényes helyzetekben is, hogy az írói köztársaságban, a tudományok országában sem érdemet, sem születést, sem hivatalt nem nézett és nem engedett dönteni, mert e téren csakis az ész, a tudás, az írói hivatottság emelhet szót. A toll embereinek igaz megbecsülését ez országban elsősorban Bajza vivta ki és e nagy tettét sohasem szabad elfelejtenünk. És nem szabad elfelejtenünk, hogy a magyar politikai sajtó nagyszemű föllendülését a mult század harmadik évtizedében Bajza József készítette elő szókimondó, eleven, ösztönző, és éberszítő kritikáival. Irodalmunk legfényesebb korszaka a 19. század első felében az ő munkássága nélkül meg nem érthető, mert az ő munkássága nélkül létre nem jöhetett volna. Emlékezetét ezért kegyelettel őrizi nem csak a magyar irodalomtörténet, hanem a magyar nemzet is.

Heinrich G.

HIREK.

Anyakönyvi statisztika. A mult hét folyamán született 2 fiú 1 leány, nem halt meg senki sem. Házasságot kötött Baraxa Károly Boros Vilmával, Szarvas András Kriston Margittal. Kivannak hirdetve: Szücs Sándor és Mengyi Nagy Brigitta.

Gyűlés. Az ózdi polgári önképzőkör május 20-án választmányi gyűlést tartott, a melyen az új helység átalakítása tárgyalatott. A megnyitás május 31-re lett elhatározva.

Riadalom a hosszusoron. Nagy riadalommal szaladtak ki pénteken a hosszukolónia lakosai. Miért? Két rendőr huzott egy tüzi fecskendőt s mi egyéb hitet kelthet ez az emberben, mint, hogy valami veszedelemnél más ember sürgősen nem akadt, hát a rendőrség lett utasítva erre a munkára. Az egyik rendőr azonban megnyugtatta a rémildözőket, hogy csak reperálni viszik Vasvárra.

Magyar török ütközet. Forgony József az ismert várkonyi magyart, ahogy ő mondja, e hó 10-én a hajnali órákban Dimitri Miklós és Jozefa Aleksza törökök megtámadták, állítólag a multkor meggyilkolt macedón meggyilkolását akarták megbosszulni az által, hogy egy magyart agyon ütnek. A szegény törökök azonban emberükre találtak, mert Forgony bácsi kampós botjával úgy elrakta a két törököt, hogy az egyik 14, a másik 8 napig kesergett a nem sikerült bosszu eredményén.

Tűz. Berec Julianna arlói lakos szalmával fedett lakóháza május 14-én d. e. 2-3 óra között leégett. A tűz keletkezését ez ideig megálapítani teljes határozottsággal nem lehetett. A kár mintegy 300 korona a mi biztosítás utján megtérült.

Gyengélkedésnél első orvosi tekintélyek szerint legjobbnak bizonyult a „Sirolin-Roche“, mely méregtelen, iztelen és a szervezetre semmi káros befolyással nem bír. Már rövid használat után előmozdítja az étvágyat és emeli a test erejét, úgy, hogy rekonvalescens, sápadt leányok s gyermekek az étvágy gerjesztése céljából okvetlen használják. A szer minden gyógyszerárban kapható.

Női ruhába öltözött rablók. E hó 12-én rémes vészir járta be Sajóvárkonyt. Bartók Lajosné szül. Bartó Erzsébet bolyki kistanyai lakos terjesztette a rettenetes hirt, 12-én éji 12 óra felé lakása ablakát betörték s azon három női ruhába öltözött s hosszú csövű fegyverekkel felfegyverkezett férfi ugrott be. Férje lakadalomban lévén, őt megkötözték, száját betömtek és kést szegezve reá, pénzt követeltek tőle. Ő megrémülve előadta a 60 korona készpénzét. A csendőrség megejtven a nyomozást ki derítette, hogy azok a furfangos rablók költött alakok valának s Erzsók néni csak azért terjesztette a vészirt, mert arra a 60 koronára,

amit elraboltatott, nagy szüksége volt, s más-kép nem jutott hozzá.

Orvosi hír. Dr. Forgács Sándor fogorvos, ki fogászati tanulmányait Berlinben végezte, fogorvosi rendeléseit Miskolcon, Széchenyi utca 76 számú Weisz Vilmos féle házban (Royal, volt Lloyd szálloda mellett) megkezdte.

A heves udvarló. Barilla Mária ózdi cseléd leánynak a mult hét egyik estéjén nagy hévvel udvarolt Kacur Vince. A szerelmes suttyogások azonban ismeretlen okok következtében veszekedő szitkozódó szavakra változnak, s Kacúr a búcsú csók helyett botjával úgy megsimogatta Mariskát, hogy néhány napig nem fogadhatta udvarlóját a kiskapu előtt.

Mire is jó a mankó? Az elmúlt hét csütörtöken egy ember kéregette végig a falut s a midőn a könyörület szivek alamizsna fillé-reit zsebre téve, az eredményes munka áldomását megina betért a Klein féle vendéglőbe. Az alkohol felejtette vele koldus voltát s a midőn a csapos azt mondta elég, nem ad többet, elő fogta mankóját s mindenkit ki akart verni a csárdából. A rendőrség azonban hamar fölön csipte.

Elfogott vándor cigány. A mult hét folyamán a csermelyi uton az erdő kerülő egy cigány családot fogott el. A vén more azonban nem igen volt hajlandó az utját Ózd felé venni, míg a kerülő (szintén cigány) rá nem fogta a puskát, amire aztán fejét vakarva megfordította szekere rudját s nagy busan hajtotta lovait a „füstölőgő kémény irányába.“ Itt aztán a tollas legények tárt karokkal fogadták, aminek ő legkevésbé örült, kérdezősködni kezdtek multjokról s jövődöbeli céljaikról, négyen voltak s négy féle képen adták elő a kíváncsiskodóknak dolgaikat. Az öreg családfő valami alföldi faluba vallotta magát benszüllöttnek, az asszonya Miskolcon látta meg a ragyogó napot s ott verte a vályogot kis purd korától, a szép barna kis Milka meg a Gyulácska csak azt tudta, hogy sok falun jöttek keresztül. Rá került aztán a sor a lovakra is, a paszusát kérték a csendőrök, természetesen megkapták — a feleletet reá: Azs eregnál maradt, aki Szilváson elhagyott bennünket. Egy percsig se éljenek ha nem így van. Egy kis vállatás után aztán az öreg töredelmesen megvalotta, hogy a fekete és sárga bizony nem is olyan régen az övé s a mikor az övé lett, paszuszról nem volt ideje gondoskodni, mert a nagyszöllősi pusztán nem árulják ezt az irást s ha árulnák is azon idő tájban, a midőn ő elvette a lovakat, sötétség vala. A földnek kerekességét felhők boríták el a holdat a nagyszöllősi puszták fölött. A gazdájától nem is kérdezte adja vagy nem adja, éjszaka volt, hát nem akarta álmában zavarni, a pénzt ott hagyta azon a szent helyen, ahol a lovak legeltek, mit tehet róla, ha elhordták a szelek — szegény embernek a szerencséje is szegény. Másnap aztán ment a vén more, fegyveres kísérettel arra a kedves vidékre, ahol ő két lónak levette lábáról békóját s a mely lovak miatt most az ő lábára rakták azt reá. Néhány nap mulva eljött a lovak gazdaja s elvihette elvesztettnek hitt jóságait. Elvitték aztán a kesergő családot is, az öreg cigány asszony a mikor felült a vonatra, azt mondta; áldja meg az Isten mindnyájukat jó egészséggel, csak egyet nem. Ez az egy pedig az ózdi bíró ur volt, aki a kerülővel elfogatta a cigányokat — áldja meg az Isten érte jó egészséggel és más egyéb jókkal.

Szerencsétlenül járt kis gyermek. E hó 21-én a református templom melletti út kövezéséhez követ hordó kocsis lovai elragadtak s a kocsin ülő 11-12 éves gyermek oly szerencsétlenül esett le, hogy bal karja három helyen tört el.

Kövére nők. Mig minálunk a telt idomokat csak bizonyos mértékig tartjuk a női szépség követelményének s az asszony, mihnyt ezt a mértéket túlhaladta, soványító kúrát használ, vannak népek, amelyeknél annál szebb a nő, mennél kövérebb. Így például az arab hárem hölgyek, hogy uruknak jobban tessenek, tejjel és kutyahússal hizlalják magukat. Nagyon kövérek a középafrikai négerfejedelmek asszonyai

is, de valamennyien túltesznek a tanu-i (tazmániai) nők, akik között olyanok is vannak, hogy egyáltalában képtelenek minden mozgásra s úgy kell őket egyik helyről a másikra vinni s mint a csecsemőt etetni.

Vásári tolvaj. A május 18-án tartott vásáron egy cigány asszony reggel vékony asszonyka gyanánt járt fel és le a sátrak között s mire délbe ebédre kívánt térni, valóságos kisebb fajta kemencéhez hasonló alakja volt. Az ebédhez azonban nem juthatott, mert a laci konyha mellett fölön csípték fáraó ivadékát s hiába kiabálta fennhangon maszülettet bárány ártatlanságához hasonló ártatlanságát a kemény katonai sziveket a keserű siralmak nem hatották meg, hanem illedelmes be tessékeléssel méltó helyére juttatták a barna szemű asszonyt. A mikor megmotozták, csak akkor derült ki hamisság, nagyvigalmára a jelenlevőknek, a cigány asszonyi ruhában egy cs i legény volt s megmosdatva olyan fehér legény lett belőle, mint annak a rendje.

CSARNOK.

Képek a dánosi pör végtárgyalásáról.

Diszelőadás. Igen. Reggel kilenc óra előtt olyan hangulat az ősi vármegyeháza dísztermében, mintha már húznák a vasfügönyt fölfelé. Az elnöki emelvényen már ott ül a joviális arcú Rónay Camil, a karmester, illetve az elnök, jönnek a zenészek is, bírák, jegyzők, védők, meg a statiszták: az esküdtek. A nézőtéren pedig tout Budapest. Egy csomó országgyűlési képviselő, akinek a Markó utcában nincs többé megbotrározni valójuk, mágnások, lípótvárosi asszonyok, színésznők, hentesnék, félvilági nők, árverési hiénák és a többi és a többi.

Széchenyi Anna grófnő a férjével, gróf Széchenyi Béla koronaőr társaságában födszinti páholyt kapott, értsd a legjobb székeket. A közelükben a Nemzeti Színház tagjai; Márkus Emilia vezetésével, távolabb a kabarék, Keleti Juliskával, Széchi Magdával. Az opera ház is publikummá szegődött. Minden valamire való tagja megjelent és. . . és, itt van Fráter Loránt dalköltő is. (Hire jár, hogy szünet alatt cigánydalokat fog énekelni.) Fölsorolták még a névsorból kimaradtak a tárgyalás első napjától kezdve hü hallgatói az Igazság diszelőadásának.

Sokan az ablakhoz tódulnak. Az udvaron izgatottan sétál föl- alá a pör primadonnája, az értelmes, szimpatikus kis áruló cigánylány: Lakatos Róza. És vezetik már elő a színészeket is; tizenhat cigány, férfiak és nők, akik immár mulatságosnak találják a két hete tartó pört és szinte kacéran néznek az őket gukkerező nők szemébe.

A premierek lázas zsongása, piros izgalom az arcokon, elfoglalva minden talpalatnyi hely és kezdődik a folytatólagos előadás.

A törvénynek tisztelet adassék; bárkinek joga van esküdtszék tárgyalásainak meghallgatására. Ám mégis csak furcsa, hogy hét rikitőbluzos, leányzó (a Zichy Jenő gróf utcából, pár milliméternyire vessen epedő pillantásokat a bárgyu Balog Tuta felé, ám ha százszor is gyilkosok ülnek a vádlottak padjain, mégis csak türehetetlen és komolytalan dolog, hogy a szelid elnök háta mögött, a bíróság pódiumán tartalékos hadnagyok feszengjenek és integessenek ismerős hölgyeknek.

A végtárgyalás terme sokszor dalszarnoknak látszik. Nem tudjuk, a külső Muzsaszinkörben vagyunk e, vagy a törvény házában? legfontosabb tanuvalomásból egy szót sem értünk,

a védőket a közönség lepiszegeti, s a kedélyeskedés odáig fajult most is, hogy egy egy borizó hang a karzatról harsányan hangzott:

— Méltóságos elnök úr. . .

Valaki; akit persze nyomban kivezettek, időközben társalogni akart az elnökkel.

Bezzeg mi is elszaporodtunk: ujságíró cigányok. Tizant husz buzgó fiatatalember jegyez félelmesen komoly arccal mellettem. A lábamon a hátgerincemen, a vállaimon, a frizurámon csupa kolléga úr ül. Őket soha sem láttam, valószínűleg még ők sem rotációst. De bátor-talan kérdésemre megtudom, hogy az egyik a Lámpabélművészek Szaklapjának kiküldött tudósítója, a másik a Füzérpoéta című irodalmi, havonként megjelenő folyóirat munkatársa és így tovább.

Ők itt az urak, az alkalom e kitünő álhírlapírói. Szünet alatt reszketve veregetik a védők vállát, aztán visszatérnek és szigorúan követelik előbbi kényelmes helyüket. Respektálják őket a szolgák és rendőrök is, akik ha erélyesen közbe nem vetjük magunkat, majdnem kivezetik Szász Zoltánt. Mert ő nem dolgozik.

Tizenegy óra táján ugyszólván elakadt a terem szivverése. Az emberek egyik oldalról átkiabálnak a másikra, a nők kísérei és nyájas idegenek hátára kapaszkodnak, s az elnök hiába rázza a csöngőt, a rend csak nem áll helyre.

Itt van! Ő is eljött! Hol? Ki? hangzik öszsze-vissza.

Hát ki lehet más, aki belépett most a terembe, mint maga Vanderbilt Gladys férje, Széchenyi László gróf. Az érdeklődés teljesen

a szerencsés magyar mágnás felé fordul. Őt keresi minden szem, s valakinek rögtön eszméje támad:

Hozzá kellene fordulni, hogy saját költségén telepítse le a kóbor cigányokat.

Mindenféle könyvnyomdai munkák a legizlésebb kivitelben, gyorsan, pontosan és lehetőleg jutányos árban készíttetnek HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJÁBAN, ÓZD.

100,000 drb. készlet	Szegfű és Rózsa	100,000 drb. készlet
----------------------	-----------------	----------------------

Skorka János rózsa és szegfűtelep tulajdonos ajánl. direkt külföldről beszerzett óriás virgú Rem. szegfűket és nyakba nemesített bokor- rózskákat. E nagy készlet miatt egyideig 30 sz. zárlatot engedélyezek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve Több díjjal kitüntetett nagy virgú kötetészetben mindenféle csokrok, koszorúk mélyen leszállított árakon készíttetnek.

Tenyésző telepekről vágott virágjaimat és begyökeresedett cserepekben nyíló rózskákat, szegfűket, jzintokat stb. a legolcsóbb napi árakon szállítom.

Sok nemes fajú szegfűmagvaimról szóló név-, árlappal készséggel szolgálók.

Skorka János

5 hold rózsa és szegfű telepe
B.-Szarvason.

Paratlan és csodás hatást.

Egy tégely ára 1 korona

Hölgyek részére nélkülözhetetlen Legjobb arcszépítő szer a Violette Crème

Mely az arcnak üdeséget, bárszony finomságot kölcsönöz. Legbiztosabb szer májfoltok, pattanások, szeplő, bőratka (mitesser) és a bőr minden tisztátalansága ellen.

Teljesen ártalmatlan, kipróbált szer mely az arcot nem teszi fényessé, hanem szerencsés összetételénél fogva arra üde hamvaságot varázsol. Ezen előnyeivel fogva a többi hasonló készítményeket jóval felülmúlja.

Kapható egyedül az előállítónál:

Ádám Lajos gyógyszerész
Szent Antal gyógytárában
Ózd.

A világhírű Delaware adja a legjobb bort; oltani, permetezni nem kell! Gyökeres 1000 drb.: 100 kor. sima 50 kor. Szőlőoltványok ezere: 140 kor. a legnemesebb fajokból.

Árjegyzék ingyen. Rendelési cím:

Szjgyártó Nagy Mihály
Felsőseged (Somogy m.)

Szives tudomásul!!

Papír- és írószerek kereskedésében állandó nagy raktár: mindenféle minőségű, alakú és súlyú csomagoló- és írópapirokból; közönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekben; fekete, színes és másoló-ironokból, tussokból és tentákból; folyékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumokból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekben, párnákból. Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap ujdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.

Herrman István könyvnyomdája, papír- és írószerek kereskedése Ózd (Borsodmegye).

Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulónak fizetéssel felvétetik.

Ezen címről ismerhetők fel azon üzletek,

kizárólag nálunk kaphatók

Singer Co.

varrógép részv.-társ.

a melyekben kizárólag árusítatnak

Singer varrógépek.

Miskolc, Széchenyi-utca 94.
Fióközletek minden nagyobb városban.

Műhímszési tanfolyamunk f. évi május hó 18-án kezdődik

Ózdon
FRIED ZSIGMOND úr főtéri házában.

ÓZDI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Kölcsönöket ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, érték-papírokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

Pénztárhelyiség: a Botta-féle emeletes új épületben

Hivatalos órák: délelőtt 9 órától 12 óráig, mikor is be- és kifizetések eszközöltnének, d. u. csakis tárgyalások kölcsönügyekben.